

Tapetování profilů potravinovou sbírkou.

Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 14. listopadu 2023

ČESKO: Profily politiků v sobotu jely dvojitou až trojitou směnu. První byly kondolence k úmrtí Karla Schwarzenberga. Kdo měl fotku s knížetem, ten ji poskytnul k obdivu kolemjdoucím a předstíral, že Karel byl jeho nejvíc nejlepší kamarád. Ale proč ne, trochu piety a smutku. Druhá směna přišla s květy vlčích máků, kde se politici nevlastenecky pokusili vyzdvihnout své vlastenectví. Piráti se takové kratochvíli decentně vyhýbali, pámbu ví proč. Zato u třetí šichty perlili i Piráti. Tou byla tradiční sbírka potravin pro chudé a hladové. S nákupním vozíkem se nechali vyfotit snad všichni.

Třeba taková Olga Richterová, místopředsedkyně Sněmovny a Pirátka tělem i duší. „Počet lidí ohrožených chudobou u nás neustále roste a týká se přibližně milionu občanů. I málo udělá velkou radost lidem, kteří se ocitli v nesnázích. Často se jedná o matky samoživitelky, osamělé seniory či rodiny v krizi,“ napsala na své facebookové stránce. A dodala, že nebýt jí, tak se snad sbírky ani nekonají. To ona před pěti lety přemluvila tehdejšího premiéra Babiše, aby potravinové sbírky ráčil ponechat. No, zásluhy si rádi připisujeme všichni. Já třeba na beton vím a tvrdím, že jsem zachránil před krachem Dopravní podnik hl. m. Praha tím, že jsem si v létě, když jsem v Praze byl na otočku, koupil jednu celodenní jízdenku do metra. To byla totiž ta zásadní a klíčová stovka, která i přes Dozimetr vytáhla DPP zpoza drápů insolvence. No co, vyvráťte mi to, jen používám logiku poslankyně Richterové.

Slovům Pirátky Richterové bych se ani nedivil, kdyby dlela svým majestátem v opozičních lavicích a chtěla okopávat kotníky vládní nomenklatury. Její poznámka o tom, že počet chudých a hladových narůstá, je taková pěkná sebekritika. Stoupající počet chudých jde totiž na vrub vládě, které jsou Piráti součástí.

Pěknou poznámku k tomu pro Lidovky učinil Pavel Veleman, laureát titulu Sociální pracovník roku, jež každoročně uděluje Ministerstvo práce a sociálních věcí a který s potravinovými bankami spolupracuje: „Potravinová pomoc má být jen doplňkem sociální práce a sociální politiky. Má být zacílená na ty nejzranitelnější. Když jsem v sociální oblasti začínal, potravinovou pomoc jsme dávali většinou pouze lidem bez domova. Ale že se stává normální, že úřady práce a sociální odbory posílají důchodce do fronty na špagety s kečupem, rýži nebo čočku, to je dle mého jasné selhání státu. Pro ty lidi je to degradující.“ Důstojnost člověka? Koho to zajímá. Všechno degradovat na dřev.

„Počet osob odkázaných na pomoc potravinových bank bohužel stále narůstá, v porovnání s rokem 2021 jich bylo loni o 30 procent více,“ řekl Lidovkám lobbista supermarketů a poradce na Ministerstvu průmyslu a obchodu Tomáš Prouza. A že už si všiml i takový kapitálista a uronil do médií slzu, to je co říct. Potravinové banky podle článku Lidovek navštěvují už i střední ekonomické třídy.

A dejme slovo předsedovi České federace potravinových bank Aleši Slavičkovi: „Nárůst počtu lidí, kteří nám kvůli své situaci píší, je enormní,“ řekl Aleš Slaviček pro server Extra. Pozor, tomu nepřímo kontroval nás slovutný asociální ministr sociálních věcí. Ten řekl, že prostřednictvím evropských peněz je možné postupně uvolňovat více než jednu miliardu korun na nákupy potřeb potravinových bank. Přes Evropskou unii zadotujeme jak krachující průmysl, tak i krachující důstojnost. S EU na věčné časy a nikdy jinak.

Vraťme se ke slovům laureáta titulu sociální pracovník roku Pavla Velemána: „Když jsem v sociální oblasti začínal, potravinovou pomoc jsme dávali většinou pouze lidem bez domova.“ Teď si pro ni chodí už i lidé ze střední ekonomické třídy. Jdeme zcela očividně velmi správnou cestou. Tou nejlepší možnou. Ale profily politiků na sociálních sítích se nádherně plnily sobotním nákupem pro potřebné, které tato doba vyrábí jako na továrním pásu. Myslí na nás, na potřebné... ten jeden den, kdy zajedou do supermarketu udělat vstřícné gesto. Ve Sněmovně pak jako loupežníci na provázcích zvedají ruce pro to, aby se stejným potřebným pekelně prodražil celý život. No není to skvělé pořízení?

Zprávy jen za včerejší odpoledne, které ke mně doputovaly:

Firma Laufen (vyrábí sanitární keramiku) propouští desítky lidí, protože nemůže uplatit ceny energií. Loni se přitom firma dovolávala pomoci od státu s tím, že takové ceny nezvládne. No, tak se pomalu skládá.

Vítkovické slévárny jsou od včerejšího dne v insolventci.

Liberty Ostrava, která slibovala, že svou poslední huť utlumuje jen na několik málo dnů, mlčí a nedokáže odpovědět na to, kdy huť zase rozpálí. V udržovacím režimu je už 20 dní. Čím déle v huti není provoz, tím je větší šance, že se nevratně poškodí. Znamená to uzavření poslední hutě?

To neslibuje onen kýžený restart České republiky, který nám je slibovaný. Tedy, možná ano, pokud budeme znovu startovat někde z období Kopčema s Veverčákem. Pak jsme na správné cestě. Ale potravinové banky by se měly připravit na pořádný nápor. Už za měsíc a půl dopadne na tuto zemi klatba konsolidačního balíčku a daleko většího zdražování všeho, z čeho může stát něco odervat a nakrmit se. Jsme best in... nejdřív v covidu, teď v prosperitě.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz